

[Peter Nielsen.]

gå over til avance- og prisstop med meget mere efterhånden, og vi kunne så komme ud i tilstande, ingen ønsker eller kan være tjent med.

Det er jo egentlig ejendommeligt, at dette skulle være det første barn, som blev følgen af dette liberale ægteskab. I det hele taget var det vel ikke egentlig liberalismen, der prægede det ærede medlem hr. Poul Hartlings tale; det var, ligesom der blev rettet bebrejdelser mod regeringen, fordi den ikke ville styre efter en dogmatisk kagebog, uanset hvordan verden og samfundet i øvrigt ændrer sig. Der blev talt sarkastisk om, at så gik man den ene vej, og så den anden vej, altså ligesom man synger om i denne her skomagerpolka. Ja men vil man da, at det hele skal stivne i visse former? Man må dog tværtimod være i bevægelse, altid være parat til at handle. For at rette mig efter det ærede medlem hr. Poul Møllers opfordring til at tale dansk her i folketinget vil jeg udtrykke det således, at der jo altid må være en vis fleksibilitet til stede.

Det med først den ene vej og så den anden vej, det kender det ærede medlem hr. Poul Hartling da også selv, selv om jeg ikke ligefrem vil beskyldte ham for at være politisk danselærer: først hen og forsikre de konservative om samme gamle ubrydelige venskab, så hen og forhandle lidt med de radikale, så hen og kysse de konservative lidt på kinden igen, så hen og forhandle med de radikale og så fremdeles. Det ærede medlem er da også fleksibel ligesom vi andre.

Nå, men nogen egentlig klaring i dansk politik vil denne debat vel næppe bringe. VR-historien har jo ikke bragt nogen sensationer, og de ærede medlemmer hr. Poul Møller og hr. Aksel Larsen har som sædvanlig ud fra hver sine motiver på samme stereotype måde kørt skytset i stilling over for regeringen. Men der skal jo regeres her i landet, og det vil der også blive, og der bliver vel mulighed for i indeværende folketingsår at skabe flertal for en ansvarlig lovgivning.

Det er det frie liberalistiske samfund med den frie indkomstdannelse, der skal lovgives for. Slår dette frie samfund for mange skævere, må det være folketingets og regeringens opgave at justere herpå, og det har man midler til, hvis viljen ellers er til stede.

Man har skrevet et sted, at jeg ved denne åbningsdebat har truet med mere kreditstramning og højere rente, hvis man ikke vil gå med til højere skatter. Det er ikke rigtigt. For det første er jeg et stiltørdigt og fredeligt menneske, der aldrig giver mig af med at true, og for det andet må jeg tillade mig at gøre opmærksom på, at justerer folketinget det ikke, så kommer det hele jo af sig selv; kreditstramning og høj rente er jo for så vidt ikke noget, man sådan pludselig vedtager, det kommer af sig selv i det frie kapitalistiske samfund, hvis der bruges flere penge, end der tjenes.

Det er jo ikke staten som sådan, der har problemerne. Statsfinanserne er i den fineste orden. Væsentlige beløb er afdraget på statsgælden og optræder vel nu hovedsagelig som investeringer i den private sektor. Mens statsgælden blot for 10 år siden var 33 pct. af årets nationalprodukt, er den nu nede på 9,9 pct. Den danske stat er ikke et fallitbo, hvis økonomi er kørt i grøften. Det er den private sektors økonomi ej heller, men det er her, skæverne til tider bliver slået. Man kan jo more sig med at give en socialdemokratisk regering skylden, men det er den, der sammen med folketinget skal rette skæverne op, og så skal vi somme tider den ene vej og somme tider den anden vej. Forskellige midler skal til de forskellige tider bringes i anvendelse, men det finder vi nu nok ud af. Velstandssamfundet skal styres og videreudvikles. Der er opgaver nok i det også. Restfattigdommens og bolignødens problemer er ikke løst endnu, men grundlaget herfor er, at vi herinde til enhver tid kan justere og justere på den rigtige måde.

Poul Hartling: Må jeg begynde med et par formelle betragtninger. Det er som bekendt en fast regel her i folketinget, at man kritiserer ikke formanden, og man diskuterer ikke med formanden. Jeg håber, at det ikke strider imod god skik, at jeg komplimenterer formanden. Jeg føler i alle fald trang til at takke for en god tilrettelæggelse af denne åbningsdebat. Vi har da heller ikke spildt tiden. I går havde vi møde fra 9³⁰ til ca. 18, og det forekommer mig selv for de utrættelige at kunne være langt nok. Jeg synes, at formanden har tilrettelagt dagsordenen i disse dage på upåklagelig vis, og jeg siger